

Klaksvík:

Selja minnið um slupptíðina

— Ov dýrt at umvæla Gudrun. Býráðið vildi ikki veðhalda fyri láni

Líkt er til, at Westward Ho, enn eina tíð í hvussu so er, verður einasta skip av sínum slag í Føroyum. Eitt minni um slupptíðina.

Ætlaninar um at seta í stand sluppina Gudrun KG 243 eru blivnar av ongum og Klaksvíkar býráð hevur lýst Gudrun til selu, sum hon liggur við bryggju í Klaksvík.

Ov dýrt

Jógvan Isaksen, býráðsformaður, sigur, at tað hevði blivið ov dýrt at sett Gudrun í stand, m.a. tí, Skipasýnið krevur so nógv. Kostnaðurin hevði blivið útímóti 2 mill. kr.

— Tað er ov nógv og vit mugu heldur savnast um ta einu sluppina, sum er, sigur Jógvan Isaksen.

Tað er grunnurin Norðoyasluppin, sum eigur

Gudrun. Hon bleiv keypt í 1977 frá Jógvan Vilhelmsen og øðrum. Grunnurin bleiv stovnaður sama ár og setti Klaksvíkar kommuna 35.000 kr. í sum stovnsfæ. Síðani er nakað av peningi komið afturat við ymskum tiltøkum. Jógvan Isaksen sigur, at tað er neyvan nógvur peningur í grunninum nú, tí Gudrun hevur verið á beding á hvørjum ári til botnreinsingar.

Norðoyasluppin hevur biðið kommununa veðhalda fyri einum láni uppá 600.000 kr., so farast kundi undir umvælingina, men býráðið avvisti umsóknina.

— Vit kundu rokna við at fáa tvær slíkar umsóknir afturat, aðrenn umvælingin bleiv liðug, sigur Jógvan Isaksen.

Gudrun er bygd í Hull í 1884, sama ár sum Westward Ho.

Rýmir úr trygggleikanum

Tað var fult hús í Hoydølum sunnudagin, tá næmingar á Studentskúlanum spældu Eitt dukkuheim eftir Henrik Ibsen.

Høvudspersónurin í hesum 100 ára gamla sjónleiki er ivaleyst kendasta kvinnan í leiklistarsøguni: frú Nora Helmer.

Ein djørv kvinna, sum tekur avgerðina at rýma úr tryggu, borgarligu tilveru síni — frá heimi, manni, sum beint tá er blivin bankastjóri, og trinum børnum. Hon rýmir úr borgaraskapinum, sum er væl symboliseraður av húsvininum hjá Helmer-hjúnunum, tí syfilisrakta Rank, lækna. Hann læsir seg inni fyri at doyggja. Nora rýmir út.

Zakarias Wang hevur umsett henda megnarsjónleik og hetta er fyrstu ferð, hann verður spældur her á landi. Uppsetingin hjá Linu Larsen er í allar mátar traditionell.

Í einum leiki, har sum hvør langa samrøðan tekur við av aðrari, er nógv at minnast hjá leikarunum. Men tað bilti ikki. Tað var bert ta einu ferðina, haldi eg, at teskarin noyddist at koma uppi. Leikararnir vóru rættiliga javnir. Skaraði

nakar framúr, so var tað Hervør Petersen sum Nora. Men spælið var nakað monotont og tey rørd seg ov lítið á pallinum.

Tað vóru ikki lætti-soppar, Ibsen skrivaði, og Eitt dukkuheim er onki undantak. Við tað, framfærslan varar

hálvantriðja tíma, gerst hon nakað drúgv, hóast steðgur er millum partarnar.

Effektir eru ongar, uttan tann eina, men hon riggar ikki. Knappliga í einari samrøðu minskar ljósið, tað skýmir. Men so kemur tænastrúvinnan inn við einari lampu

og tá verður aftur ljóst sum á áljósum degi.

Samanumtikið kann sigast, at innihaldið í leikinum kemur fram og tað er meira spennandi enn framfærslan í sær sjálvum.

Í steðginum spæla Spælímenninir.

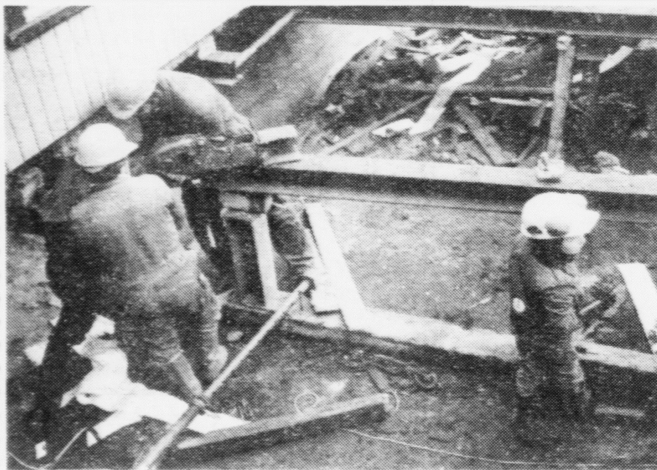
hd

Hendingarnar í Einum dukkuheimi fara fram á jolum, men jólahugnin megnar ikki at vinna á kalda veruleikanum, sum hesa høgtíðina setir ein kila millum Torvald og Noru Helmer.

Frú Linde (Hanna á Reynatúgvu), Rank, lækni (Kristian Magnussen) og Nora (Hervør Petersen).

hornið

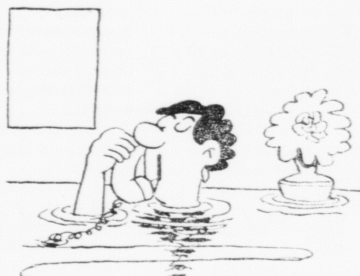
„Tað ungur nemur, gamal fremur“ kann sigast um hendan unga mannin, sum vil vera tryggur á arbeidsplassinum...

Kemilux hevur longu uppfundið eitt evni, sum kann loysa parkeringstrupulleikarnar hjá teimum stóru lastbilunum. Tað er eitt evni, sum fær teir at tódna so nógv, at teir kunnu setast allastaðni, men

vandin er at fáa teir at vaksa aftur til risalastbilar, tá brúk er fyri tí.

— * —

Parkeringsvaktin í Havn hevur søkt býráðið um eina kvotu uti á Skálatróð.

Nú mugu vit altso enda, Trina goða, tí eg má fara at geva urtapottunum vatn!

Oli í Áarstovu

Nú hevur Havnar kommuna í so mong ár hýst bilum hjá argjafólki um dagin, at tað var ikki meira enn rimligt, at tey bjóðaðu lastbilaeigarum í Havn at seta lastbilarnar hjá sær uti á Argjum um náttina.